

308

hinc p*ro*p*ri*e sp*iritu* tradicuntur
Iudges 2° in re*lat*a i*ustitiae* alimento
in subiectum alteri. P*ro* d*icit* n*on* enim
i*n* p*ro*m*is* . q*uo*d q*uo*d u*ni*vers*us* ad*de*bet ad*de*bet
succurrere alimento*u*, et aff*er*mare*u*, et res*u*lt*u*. Hoc
aut*e* stare n*on* p*ot* est*u* alimento*u* in*se* i*ustitiae*.
Si 2° g*ra*f*ia* i*stat* q*uo*d p*ri*nc*ip*al*u* alimento*u* ad*de*bet*u* in*extre*
m*itu*. Dices d*icit* d*icit* p*ro*m*is* . x^o D*icit* Nach
q*uo*d d*icit*, q*uo*d q*uo*d in*co*nt*rac*t*u* i*ustitiae* u*ni*vers*us* u*ni*der*u*
q*uo*d in*co*nt*rac*t*u* i*ustitiae* q*uo*d nulla pars alimento*u*
i*ustitiae* in subiectum alteri*u*. P*ro* i*sta* q*uo*d i*st* u*bi*le,
q*uo*d p*ri*nc*ip*al*u* alimento*u* ad*de*bet*u* in*extre*menta*u*
d*icit* p*ri*nc*ip*al*u* p*ot* n*on* in*se* i*st* u*bi*le*u*. Dices 2° q*uo*d p*ot* s*er*u*is*
in*alimento* in*se* d*icit* reg*u*lar*u* i*st* u*bi*le*u*. P*ro*
q*uo*d q*uo*d in*alimento* extra*ordinari* i*st* u*bi*le*u*, ut*u* jam
n*on* p*ot* d*icit*, n*on* in*co*nt*rac*t*u* ordinari*u* . q*uo*d i*st* u*bi*le*u*
pone*re* labor*u* e*n* pane*u* ext*ra*ct*u*tes*u*, q*uo*d n*on* p*ot* s*er*u*is* s*an*
sub*iectum* elaborare*u*.

Judges 5° q*uo*d d*icit* e*n* alimento*u* q*uo*d uiu*re* nu*tr*iri
v*iv*i*ci* p*ot*? P*ro* 1° d*icit* e*n* uiu*re* dissile*u*,
si*n* s*er*u*is* sit*n* p*ot* uiu*re* ag*re* in*il*lus. P*ro* 2° d*icit*
ita*e* alimento*u*, ut*u* p*ec*c*at*ui*u* uiu*re* i*nf*ing*u* p*ot*
and*re* sign*u* uiu*re* alimento*u* n*on* p*ot* uiu*re* alimento*u*
ut*u* d*icit* d*icit* element*u* n*on* q*uo*d. Seg*u*it*u* 2° q*uo*d metal*u*
d*icit* n*on* p*ot* e*n* uiu*re* alimento*u* q*uo*d uiu*re* n*on* p*ot* in*natur*
n*atu*ral*u* q*uo*d*u*, ut*u* m*er*itis*u* ade*re* d*icit* d*icit* ac*ce*der*u* p*ot*
p*ot*. I*l*l*o* h*ab*et*u* exper*ia* q*uo*d a*ve* d*icit* d*icit* d*icit*
m*er*itus*u*, f*ac*ies*u* si*u* alimento*u*, u*ni*der*u* minus*u* cer*u*sum*u*,
q*uo*d*u* f*ac*ies*u* v*er*id*ic*ant*u*, i*sta* i*nt*ellig*u* p*ri*mas*u* em*itt*ent*u*.

gutus
3. Gallo frustis nutritio.

Si greci & antea suorum animalium arctuti & pectorum
arriueni, haec non ibus ne crux dentibus omnino
nunc, sed solua, et modo calvus, ad ventricalem dolore-
tionem accommodat. haec & 2. aletaria ex 4.º & 5.º sunt in
ibis: hinc ibus coninutus gula attractio desophage de-
orsum gelata, nictant in gingivitate, rugit in iecto evadat
anteriorum uagalem, & respirandi uagam, & si resipuerit,
decurso iecto in sternaki ventriculum, in eo date 2.º ali-
cadas, & 2.º deletaria. de his ibas digrediuntur in ore,
3.º in colore purpureo pectus cibos membranis, & dejiciunt
eis intermixti, atque ibi pars yugularis chelys, & mara-
bla & 2.º yelares oboviis & ruminas mesentericas, & 3.º
ibis & accessus mitia in ore.

In jecure & 2.º deletaria, & 2.º aletaria in
fumum tandem, & jetant adsumunt. si ma-
ja iha alba & 2.º chylem in tuis pīs, & sudorū separati &
rum una descendit, alta ascendit, alta remittit, ut istud
in dolio uini operuculo, ubi pīz gravis depressus
est uini asciunt, & humores credebat agitare & remittere:
2.º pars terrestre sic attractio, deponitur aletaria,
extinguitur & in luctu leuij. 2.º leuij, magis ignea,
de chyle, & flama & his a vole subflauo, & ut
spuma significat, ascendit & ad ueniam facit. 3.º de-
lignis, & pectus, haec non ibus in facie segregant, & 2.º
pectus sit sanguinis ex 2.º ventus quile agit
& flectit nām sanguinis, & in eis pīs corporis desti-
nuuntur, ut artus humerante, & in linea articuli aruant.

Aliud supererat recrementum, à sanguine
 expurgandus, non sanguis humus
 sedens. Sanguis multus, & uenans, q̄s emulgentes
 erant trahit ad uenem, & ibi coagulat, & restringit
 in uiscera, ac fando in locum evadit. Tunc
 ita sanguis adhuc n̄ purus à petrata exsipa in
 uenam, iū dicunt magnam adūm, & vnde in sepi
 q̄s corporis destituitur sit q̄ ueras sanguinis ha
 diues, ab eis p̄ se remaneat in caroem sp̄z & ner
 vos. In singulis q̄ sanguis P. q̄t ab eo q̄ t. u
 lma decessit, ipsa q̄ nutrio, nam p̄s iste sanguis
 n̄ ubi exsita tenuicitatem caput, apta & pulpa
 viventis ingredi media uerba educta.

Tunc q̄t L. nutriremus fideles F. q̄t
 rix, & res decisiones. 2. Fabulus
 ei dixi ueras latas, & q̄s deserte thylos, ut
 p̄dant Ph. Anthonim. q̄s uena mēterād
 ut pote plena sanguine sit subea, & dancet q̄t
 fendo thylo, q̄ ex isto apparent alba L. latas.
 q̄s pedicula in iecore Generati, Tq̄ h̄c tum dis
 ten ad aliq̄ sanguis humoribus. Tq̄ L. experio
 anathomataloru. L. 2. q̄ petrata ē sanguis minu
 datus, sum q̄t & q̄t & q̄t ē uelutinum sanguinis.
 fides, q̄t q̄t amentum iuersicū & rurimen
 tu in redig. soliti dete iuersio subtiliz, tunc
 daliq, Tq̄ a m̄ r̄ L. & aia à n̄ so.

Quare 2. q̄ sanguis partē p̄spū vitale,
 Tales! Et grammari hoc nō, purissima
 sanguinis partē in iecore iſecti q̄ s̄p̄ adiutor de
 ducit ad eam, ibi tunc fido recollesit, & vitale?

quidam a vim a digito pectus huncit, admixta p[er] ae-
ris & respirationem recepta. int[er] sanguinis emis-
siones calore sanguis quod est sanguis calidus vocata
est sp[iritu]s, & a vitali uno in de spiru vitali.
la corde & arterias diffundit in tunc corpus, &
iterum & sanguine redit ad cor, atque post prae-
mum sanguinis in sursum tendit in sinus cerebri
v[er]o v[er]o sinus viretate magis attenuata, &
per arteria p[ar]te adepta quendam temperiem ad
atq[ue] genitrix maxime haecem & nervos ad ipsas
animorum standas dispensat. hi de cunctis sp[iritu]s atq[ue]

P[ar]T[ES] 24

De vita & uentre corporis &
de pulmo.

Secundum in implicat uiuens corporum & n[on] nutricti. Et
q[ui] p[ro]p[ter]e[m] n[on] merit ex humido, & calore, & si maius
ex frigido, & siccis ita gemitorum, & attemperatum
ut negat desiderii tam ac intimo, q[ui]m et a iis
architectedi & uiuet q[ui] indigeat nutrictie. Hor p[ar]te
uiuentis ho[re]s & determinat duraturi q[ui] nutricti
ex eo q[uod] n[on] desideri erit temperamentu. Secunda
dicitur de uiuens corporum nutricti. Si tunc
pericula uidamus. n[on] via uiuentia & cibum operare;
tenet q[uod] calor desuit in humidum uiuente, & ut
cunctus per, ac inflatus sceleres uiuentia co-
pota influere, & temperamentu alterat. q[uod] sit ut
hij danni, regoribus marciat mortis.

Terces si calor n[on] dissiparet in hu-

modum radicale, ipsumq; dissimilat, deinde datus uita dissipat
ipsa se distrueret. Et neg. uitam se destruere. ana-
logi illius pars sui discrivem agitendi agit in ali-
am, si talor in humidum. Et si inde legi nō mors
hac erit p; actione. **Viles 2.** si calor agitat in humido
est p; ductendo in illud calorem. Id hoc nō ita sit, nam ipse
calor est in ipsis humidis; si q; est qd; acutum calorem
in illo p;ducit. Ita acutum calorem p;ducere, nō in p;
in q; est, sed in disueta, in q; nō domi. **Viles 3.** si la-
bor humidum teneat, corpora intollerant uita
breuir. Et neg. assumptione, corpora eius magis calida
et magis uiraria q; maior calore flecti uocantur
alimenta q; humidum regnare.

Viles 3. uiens q; uita temperante nutriti

Si ex facta uita superius, q; q; q; uita tem-
perate calor agit in humidum, ut flamma in lucum. Deinde
si uiens impedit a dryci. q; nimia est continua regaria.
Viles q; Reg. Scott. I. L. Peter. I. La St. alia q; falipt-
mentis uiuant sine cibo, ut de Uta, solitaria, solitaria,
sunt. Cuius sis. l. o. 8 q. 20. a. n. d. Rego.
Uita asta, q; si extenua cibo possident, nucivis patiu-
tis in terras, q; in eis adiuvat, q; id am. q; p;dam uir-
famini, q; p;ter dies igne cibo transigere.

Viles 2. q; laborant moxq; gari, q; dicunt extragibia

in nitidis locis, sine nutrione uiuant. Et neg.
in his uiare nō nucivem, q; a igne se uita exerceri.
Viles 3. alia p;os p;rigi longum spatium ad operae fari-
ante: q; id nucivam, nam p; a. Non p;onit q; operari in-
sistit, vndeget gete. Ita nucivam n; operari q; appa-
rem, q; id nūm nā i. q; nūm ignis, q; faciliat in gradus

Degastendo, q. ad dñm degastis & generisem mōris, dñs qm
ignis, quem dūcit ad eum mēm, q. mā suā p̄ficiet.

¶ Iū Proora reuertia i tunc nutriantē
i. ē. in mōle mīstī vītē rumpat aēm su-
trīnam, rīvēr negandam. D p̄, q. n. i tunc de-
pante p̄s temperamentum i tēlūkē, mē natūrā
labor tōdes ē uīcā, ut nūnq̄m cīstās intermitat
grāsigo hūmī, dñmet. Com̄fornari hoc p̄s argui-
mō fācti p̄ audī, q. p̄s mētes degunt sīmūb̄
q. s̄tērūntib̄s mēto. Hī n. aēminūppa:
¶ uīcā nutrīm n. cē dñs quār. Rēde nu alē:
wēm i tēlūm ēē, ut pōrteā dīleguit. P̄ ḡd̄p̄ wīz-
uēs i. n. uītē tempore nutrīx i tēgēndām tērēmōle
i. n. extēre p̄ longūm bēngūj, q. mētiae.

¶ 2. uīcā nutrīm i. n. uītē tempore, q. ad dī
p̄s dūm ad aēm stēm i tēlūm n. quīt. Lī.
exētia, q. uīdēmūs hīc̄ us̄ ad 22, q. 22. annūm
ad dīj p̄s cresce. Com̄fī d. q. jīm ēlībet p̄e antē
s̄tēlām labor nātī agit in hūmīdūm radicale. q. jīm
lībet dēt hūmīdūm p̄ nutrīm regarari. L. 5. q.
lībet pars ante stēm hīc̄ pōrō, q. p̄s aērātāl sā-
guinem, hīc̄ calidēm nātēm, q. illūm dīscat, Tūc:
tēm nutrīm, q. illūm i. n. de transmutat: q. 2.
Uīc̄ p̄st stēm i tēlūm nutrīm̄ s̄ta. N. nōne dīs̄tu:
L. 5. nō 84. L. 5. a. nālēm hēmīy cīdīcūm, ut ap-
rāmūs s̄ta cresce p̄st stēm, i mō dīm dūctūz
rīc̄es, q. p̄orūm i tēpātīs, n. n. dīdēntā hēmīy p̄dā:
mēntūm, q. sāguinem̄ dīgānt. Cresce mō nō p̄st
stēm q. ad p̄s molīcē, ut carnēm, rēversus latera.
Dīs. Dentas dī s̄ta. Dīm̄ cīs̄tānt p̄st i tētā.
8.

¶ Propterea dicitur. Propter nos. mai. nos exercitia a nido suadet
dentes hinc mafis attiri, & amittere, qm a nido
Propter nos. Nam, ipsa rada, qd dentes se moti-
vit nra, qm religit ossa; deinceps rasa qm radicem
pertinet, qm alimenum uidentur sufficere: tandem
rum augmentum ad excedentia nra endere sruare,
qd ab invi tempore dentes abhui in eum uiniue-
rentur & attirerent uidos si ostenduntur: nulla autem
ex his virtus militat in officiis, immo nos in
reliquo uerisordine.

De generis attidore, d^o c. attidore
per eum

It asteris.

itterat⁹ p̄dugta sumi p̄t s̄. latif. 20 late. 5.
gricte 4. strictissime. Alterat⁹ sumpta latif.
ē motus ad ariam - i. mutat⁹ p̄gim duſtu ari-
mentatu redit⁹ ariam, q̄ dōcēndet auctoritatem
d̄ latorem, q̄m deniq̄ multūm gerundam. Alterat⁹
late sumpta / ē motus p̄ q̄st̄em & qualēm & corpora
in ha⁹ sū q̄n sudor & n̄ r̄igore fūt illāq̄, q̄m ari-
egd & peccabat p̄t iustus alterat⁹. Alterat⁹ ariam &
motus ad q̄st̄em & corpora ariam verus q̄st̄em, uno
læfatio, d̄ p̄fæfactio id stacta alterat⁹, q̄m una
cozum p̄giam, d̄ t̄ sensibili.

alterius strictus est motus s. mutus sedet
ad temperamentum indebet: sic agroti diuiniti
alterari; et mutantur ad indebetum temperamentum
exanim casu, et rigor, et iugis decunt ad temperamen-
tum deo iherem, et decunt alterari, et perinde ante alteriam

in hoc sic alterius magis pertinet ad Medicos iurandos
et illa sententia in hoc loquitur in Verso sic:
minus ratiō eī, q. a. & fa. agunt

Slus nō mones ad gl̄itēs ren-
dibiles alius corruptus, o. d̄cias, ad generiem
ad corruptum, s. se, d̄ p̄e d̄p̄iunt; b̄ & solū
uit corruptus generis. Ibi, d̄ corrupti d̄l. b̄.

Juxta dictū q. sū, mons, in definiō
generis i. ḡt. d̄pendit. n. a. s. t.
moni ad gl̄item. D̄ ad Sudam, īntem, d̄ ubi vīm.

I. Ad gl̄item reicit generiem Sudam, ḡt. m̄tas
ad Sudam, accedit, q̄' modū ad īntem d̄.
Sensib. lēm, excludit monum ad gl̄ites spūtes,

ut ad aīus ih̄y, d̄ u. s. t., d̄ h̄t. corruptum,
nī oppōstām dīgat, d̄ cōspicuit lucis p̄ductiō,
nīt, q̄' f̄līt̄ d̄rīm n̄ h̄n̄y, s. d̄ ī cōsideri-
ent, d̄ generiem. Cicer. L. Scarr. p̄. 22

+ n̄ h̄t. d̄p̄. q̄' ih̄y, q̄' h̄t. p̄. aīus. d̄ q̄t. p̄. aīus
ans ē alius corruptus. d̄q̄t. s. t. p̄. aīus
intendit corruptum: q̄' b̄. d̄. d̄. min. p̄.
accīs ē alius corruptus: i. alii d̄rīa d̄ ad
generiem corruptum; aīus, q̄' d̄. min. d̄. q̄t.
mar unam gl̄item p̄. aīus intendere aliorū cor-
ruptum. D̄ d̄p̄. q̄t. alii d̄rīa p̄. aīus vēlo-
u. d̄. q̄t. s. t. ad aīus d̄. s. t. aīus. d̄. h̄t. n̄,
h̄t. p̄. aīus. q̄' ex rīa p̄. aīus. d̄. aīus. vēlo-
q̄t. s. t. n̄ ex rīa d̄. t. h̄t. d̄. s. t. aīus ad
h̄t. q̄' d̄. d̄. aīus. d̄. fact. q̄' vē. n̄ radīcē. d̄. p̄. aīus
f̄. h̄t. q̄' aīus. d̄. h̄t. col. q̄' ḡt. generis
d̄. corruptus ē cōp̄. d̄. h̄t. vē. p̄. aīus. d̄. p̄. aīus

stricta sumpta alterius), & legatur illud ad gradus ordinarii, n*on* quod est impeditus alterius late. Legatur enim ex nobis iacet in auctoritate, & latime iaci, & non est nisi locum suum. sed quicquid.

us us

V agens nate, q*uo*d alterius habeat certam, d*icitur* auctoritatem.

Si ergo agens nate limitata activitat^{em} operariam q*uo*d intervium extendimus in ratiōne q*uo*d interius minūm, dari maximū. Sufficiet q*uo*d sufficiat. Agens nate et auctoritate activitat^{em} operariam q*uo*d ad extēmū ita ut suam ratiōnem prout hanc extendere possit ad ratiōnēm suū, n*on* ad universitatem. Propter q*uo*d hoc ī īm̄ testim proprie. id 297. sed 2. ī īm̄. sc̄i. 6. num 2. Proprie Let 2. quod viribus agentium n*on* ī minus limitata q*uo*d ad extēmū ī īm̄ q*uo*d ad intervium. Id q*uo*d ad intervium ī certa, & finita, q*uo*d ad extēmū.

2. q*uo*d si agentia n*on* resent limitatam operariam ratiōnem, unicallignis proprie calefacere terram mundum & lux terrena, cum illuminare, proprie q*uo*d terrena facere in ratiōne longissimum.

Dicitur. q*uo*d opera activitat^{em} n*on* ī īm̄ in officiis agentibus, proprie laborum, & interiorum agentium seruitate. Su*m* interna, q*uo*d maiorem ī se suum dicunt, ex laboris eam defundit: q*uo*d ignis q*uo*d maiore ē, q*uo*d ī patto magis distanti uolumen posuit. Dicunt: acte ignis lucis v*is* proprie facere ī īm̄. sc̄i. proprie alio n*on* g*ra*uis lucis, & n*on* alia acta

Si sic in inscriptum q̄d sive dicitur cum utinam. Si ergo
q̄d sive dubitatur p̄t p̄ducentem sibi sive solum in partibus
potest: q̄d est atq; ḡius sive sicut ab eo in p̄fis approximatio
Sic nūc aīs ad p̄fis dīctū p̄t ii experientia q̄d quinque
in uno, n̄ in aliis, sicut aliq̄d p̄mit in una p̄a sive
aliam p̄ducere, n̄ in aliis, uideamus n̄. Et q̄d p̄fum sicut
sicut p̄ducere, n̄ iūc p̄fum adamans.

Actio dīctū rādī, s. dīctū p̄gumenta h̄c assignari potest
q̄d si agens n̄ potest sibi p̄fum afflare in
sua ratione, t̄ dīctū inscriptio p̄ducere, deinceps p̄fum
generis subtilis, hoc autē in p̄fā exēs q̄d accidit
p̄fum sibi p̄fum p̄fum p̄ducere. Et n̄ tēlo ḡius calix
in igne ententes n̄ p̄fum alios sive p̄ducere in ligno app-
roximatis, pointū n̄ p̄ducere potest, q̄d insufflat ad dīctū p̄men-
dam mānū p̄a ignis, h̄c autē id est producta p̄fum
p̄ducere oīcum, quem p̄ducere n̄ p̄fum sicut ḡius.
q̄d potest ut p̄fum mēat sive agenti tam suūtis,
q̄m accidit. Et hoc q̄d p̄fum aīs uires agentia.

Quare dīctū agenti potest p̄ducere in p̄fā p̄fum
oīta sua dampna in ea suā sphēram tam
q̄ritam, q̄m potest in tā p̄fā p̄ducere. Ex quo q̄d dīctū
experientia. 2. q̄d rādī agenti crevit, ut uimus h̄c li-
mitatam sphēram uice q̄m nō potest p̄ducere. q̄d p̄fā int̄
q̄d p̄ducere tam p̄t, n̄t p̄ducere in aliis. Quare
2. dīctū agenti potest p̄ducere in p̄fā p̄fum tantam in-
tēm, q̄ritam in tē itineri! Ex quo q̄d p̄fum
wēm, q̄d n̄ heret limitatam sphēram, si n̄t q̄rit
p̄ducere ab eo ḡius calorij in ligno p̄fā, si ab
ḡius alios p̄ducereant in aliis p̄fato b̄aḡent suspen-
sa s̄phēra, autē ad dīctū p̄fum q̄d sua levitate

Guido 3° agens p̄ tām suam sphāram agit
 imm̄eūimmediate virtutij antēē suscipit
 & ut casus exterior in igne ponatur alijs ḡis tācīḡ in
 gālo p̄tio, d̄ hic oīd̄, d̄ sūl̄ & cōrct̄. Ita q̄ calor ex-
 tēns in igne s̄ib̄ & sequentibus d̄curat usq; ad uam-
 ḡim p̄tientiam in tā sphāra. Ita agens p̄tētus
 d̄ agere et imm̄eūimmediate suscipit tācīḡ iudea.
 Ita L. l. ad. q̄. 5. L. mpt. iac. n̄ 2. l. 2.

3° iudeo Tumidore, s̄ib̄ perirent d̄ij p̄t̄s luci
 in tā sphāra: q̄ signum d̄ p̄t̄ imm̄eūimmediate a su-
 minor, ita hoc s̄ab̄ p̄t̄s suscipit & sequoreat. 2.
 q̄ manu & d̄tinguis hōc organum tācīḡ ipm̄. mouet
 tām illud ex p̄t̄, d̄n̄ sit una pars alia, d̄haclia.

2° 3° q̄ agens p̄t̄ agere in gālo n̄ ap-
 proximato q̄r̄ oīc̄ sit & medium iſtuatū,
 ut d̄pendit in gālo: q̄ si agit attenuans d̄curit
 d̄ alijs agente, d̄o d̄curit; p̄t̄. n̄. una cōpedit uirtutem
 alijs. om̄z tācīḡ aīd̄, d̄ p̄t̄ v̄z ita si disquati-
 dia n̄. sit d̄ p̄t̄ d̄curit tācīḡ. q̄ sit d̄cī p̄t̄ &
 alijs agentibus. D̄cī, p̄t̄ tācīḡ, q̄ p̄t̄ stāngere,
 ut L. agens ad eīḡiūt ḡiḡtem regulat & curat, ut
 d̄ lux a p̄t̄d̄cī d̄curiosus in p̄t̄d̄cī d̄curians, alia
 uālēt d̄signa p̄t̄t in cōduciliōē, ad p̄t̄d̄cī d̄curans
 p̄t̄d̄cī d̄cāngere: m̄q̄ cūntē, d̄ lux, d̄ & in dōle,
 d̄ lux a p̄t̄d̄cī p̄t̄tta. Iucem istam uideat
 p̄t̄tta.

Discurit L. S. L. n̄ 450. 2. q̄r̄les p̄ medium
 actinas sui d̄cī, 3. 4. tācīḡ in actuas:
 2. 2. negat d̄uore sequentes in tā sphāra imm̄eūimmediate
 suscipit, q̄ una sola & sufficiens prius alijs; d̄ 2.

ris agit, ut & impetus, 15 n° 2, ut inq^t, & actionis
actus impetus, & in motu solidi, sunt gravity
n° 2 & peripheria solidi gravitatis, & motu diversum:
potest agens imm^o agere in tā spēda utendo p̄p̄o
impetus, n^o ut inq^t, & ut medius. & p̄p̄o. & tā
p̄p̄o mole videatur negare unū impulsū & actus
punctum, ut sōpē insinuauimus, agens punctum
sit x. a. ipsum l. scar. potest agere inq^t. in tā
sua spēda. q̄ n^o latet distia: & agens a minoru,
ac gr^o n° 2 sōpē punctum.

Guidas 9. De agentiis et ceteris agentiis in ta-
rea spherae unius premter, informiter.
Primum, De p̄ies certas, & arietas, ut dicimus de ar-
mentis. Secunda pars exercitū; q̄d majoris q̄d minoris
ad eum, ex majori obigit, q̄d majoris obigit recipit et
minus ad categoriā exercitū; q̄d majoris ad exercitū recipit,
ex minus iste illud videt: hoc autē clara nō potest simili-
tute uniformitas, significari. Tercia pars exercitū lucis
cuiusamq; astri superioris adiuncta, q̄d si tā p̄ies
de p̄ies certas manūq; ad nos deniveret, longissimum
spatium. Quartum, totum dñm videtur ad eum, q̄d in cetera
distia, & incidentes sunt conditae distia ex illis: q̄d in ea
distia certa seruare uniformitas, in via potest diffi-
citas.

mitas. Neq' Iudas L^o. nos sibi in hac vita expiari posse ex eo quicce, qd' dominus spiss in passua dei-
cia e' jpi. r. se posse. D-n e' Iustus n' peccatis dicimus
falsi aduersarios! si dominus e' jpi imperiis suis, und
postuerunt pugnare spiss iustitiae, si dominus spiss est pot-
bonales. Neq' Iudas 2°. adam, d' spis n' vnde iustum un-

point defundi uniformiter deformiter & sic viae
tolas iis niveis diuum usq[ue] ad calorem fundi
deu defundi uniformiter deformiter & sic proponi-
te. I. n. si iste n. niveis diuum glacio non de-
funduntur, jne n. defunduntur studientes, bering
diuum

V. Heras sus 3. u.
V. Heras ad operante facta in ea
sua plora ut diuina

Hec & qd agens producit glorem in paro degre-
tali ipsum inducat in tali illa exire diuina, ita ut
qnd producit inducat in d. regio in d. inst. in d.
vnn. Inducat for. & sic d. uterque! Ita & haec produc-
tis interrumpit, & manuq[ue] disceta, ita ut agens
inducat alijs quij casq[ue] in hoc inst. & in sequenti,
qd agendum est ad operare! Ita in sua Lenonis
qnd segmentum alterius sp[ec]ie & recte sumptam / n. n. lu-
cigenit & lata, & latissima, & moribus rugitam &
end n. diuinam. Ita S. Pet. d. 2. ii. 32. d. Vnde.
opus. b. p. 7. n. d.

Li. 2. q. diuinu opili & est temporis ins-
tria, & puncta in extre unius leuid:

Ita qd ex motte solit, & iniuste orbe & curvit spatia
forte natus, qm unius leuid, & natus in ascendendo uno in-
divisiib[us] spatij, unum instans temporis in sumit. Und inc-
fida, & si agens applicari fieri onus est temporis
insti, nungm. r. ipsun suam viem extendere & unum
endiabile susti, dicie suum efflum ita extensum & laetare,

alterium diuinum q̄ ad extēmū deuinitiōē p̄ tān hanc p̄-
re extēndētē, cuius op̄odā dōlet experia, q̄ uisam
mēfaciētē mēlo temp̄e durante in eo tō nix attingat
in spatiō, grām factus ē sp̄idus.

Pr̄ 2: experia. q̄ dī sp̄idus grām, D̄ legāndū
sonat̄ sup̄ extēmū istūm nūm p̄angere,
Id p̄st multos dies, t̄ ambo: q̄ dīgnū ē n̄ eḡit̄ in
spatiō dīnentem: aliq̄ n̄ sepiet̄ dī L̄ insti sp̄id
p̄angere, D̄ leḡit̄ deuinitiōē. R̄at̄ L̄ hinc ḡnt̄
P̄. Sicut L̄ vidi culūm ēē arere sp̄idem int̄ertutum
p̄ere grāuitatiōē & mōrulas: si n̄ q̄d illi manū sup̄po-
nat̄, s̄i expeccit̄ grāuitatē. Ita dī q̄d nos n̄ dicimus
grāuitatiōē int̄erumpi, Id attērij fractionem: ut, quod
mittit̄ oculū p̄angere sp̄idus, dī in L̄ insti incep̄t̄ fūcū
D̄ in sequentiōs sine interrup̄t̄e dīnunt̄?

H̄et 2: L̄. Cont. Leḡidem uide dī sp̄idē impon-
tē aliqd in eo p̄ducere, p̄t̄ dī q̄d inuenit̄,
laxando, & incusando, aut aliqd ad p̄ducēm int̄atuens
in eis sp̄idēs; p̄t̄ nō sp̄idus sp̄ecia ponderis grāuite-
tē p̄eras, magis, ac magis r̄tineū inveniēbile parat̄;
q̄ sit ut uires aferis restituis, q̄ adūcēs erant max.
tēnū minuant̄, D̄ afer tān p̄angat̄. Id dī q̄d talis
q̄ sit aliqd p̄ducere ad p̄ducēm dūcens, q̄ grāuitatē
lucine dīnue, ab deuinitiōē p̄angere sp̄idus.

Opponam tñm tñt̄ D. Thom. Nard. P̄. cont.
dī. s. sec. s. dī nō. L. P̄. s. dī l̄. q̄d
q̄d. Dic̄ L̄ sp̄idus natūra app̄hendit subto q̄ aliqd insti-
nit̄ sp̄idus, hor aut̄ dīcēd̄ adūcendum. Ut dī q̄d ip̄o sp̄idus
nat̄ h̄is uires ad agendum, neḡ. n̄ h̄is, dīcēd̄ ih̄em, aḡy

no nate n̄ h̄t uires ad agendum in singulj missis
cum q̄ sua limitatio, q̄ noij a posteriori indebet.

¶ uincedo prius e. ^{ad}
caso 2. q̄ gl̄ia ignis p̄ poterit producere octauum ḡium calori
in d̄ subd. i. in signo aq̄ualis: q̄ ne calor poterit
producere aliud factum in t̄ insti. 2. q̄ d̄ agentis
limitatum operari q̄ ad lumen. i. n̄ poterit effici p̄ducere in
in d̄. q̄ istam habet limitatam q̄ ad semper. i. poterit
effici p̄ducere in d̄ tempore.

Inst. calor in d̄ insti, q̄ existit, het ius
agendi ad operandum: q̄ in d̄ operandum
et p̄tendit iu. i. n̄ regula ex
jē sui consentat. ex ijs passi neg. aij, q̄ enī hunc
sophe dare resistit d̄xiūm. D̄ hoc in t̄a et x. casu
ut huc d̄xiūm n̄ h̄t p̄ducere in insti, d̄ n̄ calor. P̄dicit
I. En. q̄ itam d̄xiūm poterit operari ad locum d̄i, q̄
siḡe tempus, s̄ instans, q̄ erat ad agentem. D̄ hoc ratiōne
et incipit agere, q̄ iāc explicatum fuit tempus q̄ q̄. tristis
sedat luxuriam. Neg. hoc ē sine fundo. q̄ hoc n̄ h̄t
iam clarissimum, cur erat calor aq̄ntus ad locum
p̄gredi.

P̄x 2: lat. ante, d̄ L. 2. bā, neg. 2. si pe-
tenda ē ad ipsa agentium nā, quem n̄
het uiratem, ut d̄ p̄ducatur: q̄ dicit q̄ uice aliud calo-
rem in L. insti. sed cuius d̄ p̄tetur in 2. n̄ d̄ in d̄,
q̄ haec uiginti exp̄ciā, ut et uiginti d̄timis in augmen-
tatione subtrahit. T̄ces 2. q̄ est iēnis aq̄ntus uiginti
let in sua operis: q̄ dum fecit, n̄ remaneat stupor
si isti applicari. D̄ hoc ē plūm: q̄. P̄x argum
dolendum ē ē p̄tibus aduersis, q̄ mōrulas admicant.

Quod m. an signis ad angu-
nie gesint illi applicentur. dicit istam veretur; que
dicitur et ignorat in hoc insti- stupam non cumulatur. si in
cremer, quod illi stupam applicantur, q. non rursum facimus
in insti, sed in tempore.

Quod est agens ita se habet in prodicendo;
item q. ad interim, an q. ad extre- i.
mentum in L. insti q. applicare passo tim. interim impo-
lenta. Tertia ipsius parti, qm p. p. videtur in L. insti.
Ex auctor utrum negre: qd ita proportionate se habet agens
q. ad interim, al q. ad extre- i. q. Si tamen intensio produc-
tur in p. primaria, haec initiali sentiuntur et intensio. huius
advenit, qd et indivisibilia spatii, q. sol e tempore
occurrit. haec autem se tradat a L. Secund. utroq. o-
dubito, an ad alio sit diendum, et manifesta sacerdotem
rid. Omnes q. si manum rigidissimam igni appliciles in-
iunctu omni modo timere coactas in exercitioribus in L. manus suffi-
fici posse intensum, quem sentires, si ad hanc idem
omni manu eid applicatam assuavis. Et

Sicuti huius sententia quod est agens ad interim
q. citij. i. q. igne q. hinc incendat? q. ignis
in his sint omogeni? q. in intere deinde maximu- sa
et hys plene in metu ad hunc q. hys. q. si agens potest
agere in dicti sita? resolutum est in physicis negre. Ad
supplementum iste huius sententia sola sufficit q. ita
quod est, q. citij. i. d. a. vide, et a reactione.

De Insentione q. fit et reflexione.

316

Bert. L. reflexum è aere q. suum dirigit in aliam
partem ad ea in qua ad agentem designabatur. 2. reflexum
q. se n. è cum maiori intensitate q. sicut, immo forte è cum
min. qd ex eo p. q. usq. q. ingenesta reflectio, q.
ingreditur instrumentum è multis minus intensa, qm q. ag-
festidus livore. 3. q. sicut ex ante reflexione maiorem
intensitatem q. sicut resultare, ut qm sicut reflectio p. eas. i.
neas ad corpus suum, q. caput ad corpus coquendos.
Cor. n. maiori pulchritudine, q. calore experimur. Sudor
nisi in sero è und pruriat maiore intensitate q. sicut
sit in intensitate distingue inveneries nisi aqua. Tunc
durus. S. p. d. no. 2. L. Soc. L. a. n. 269.

Luminositas è qm sit ipse L. Soc. n. 269.
dum sicut praeceps intensum, q. aliis in reflexo
xii dirigit pulchritudinem ad unius radiorum. Radii radiorum
q. sicut expedita, viventia. n. in systole sicut exquirunt
est, in q. declinante, q. universi solis magnam p. uniu-
ersum, q. sepe contum ut ignis ascendat. Tunc sicut cur
ad unius resurget mons intensus, q. ista è q.
adunatq. radiis excent radiis a punctis punctis illuminan-
tibus, q. servant ista puncta illuminata. Ante universum
iq. radiorum erubant radii, q. recipiendis in die-
sibus punctis illuminantibus. post actionem sicut diversa illa
luminata luminantibus, sicut radii serviant sua puncta
luminantibus. ac q. d. 269. tali punctu duplicitate,
sit sicut et calor intensus.

Sicut cotyledonem maiori intensitate
xii p. dore à punctis q. radiis avunante, q.
et adspicendi utrumque ligamentum. q. n. radii sicut
adunante, p. ducunt sicut p. r. sicut radii q. pars

ponit aliam minus intensam. In heliocalem minus intensam.
Item 5^a. Si videtur in videlicet iacutis soli ipsis
radicibus punctis exirent radices unum vel de intensi-
tate ut si respondeat inde hypotesi, accendatur. Ita in he-
liocalem solis operari videtur aperte. Tunc in heliocalem
videtur operari. sed explicat aliquam intensam. quod per
heliocalem non explicat deo: explicat quod intensam, quod sit
a radice impactus ad corpus iacutum quod radice cogit
ad unum in ipso iacutu: non ita explicat in heliocalem quod sit
a radice impactus ad corpus iacutum quod primum, ut
cogitat in Speculo, et pariete. nulla n. videtur nisi da-
re cum adunans radices in puncto et per radicem.

Persistendum est in dicta sua, quod aut in
eum regredire fieri oportet rationem va-
lorem, id est in radice addendum, ut eis respondant reflexio-
nes intensas. Supradictum point radice faciles et aperient
impactum unum, sed in densitatem in ipso pariete versus
Latera, ita ut prius intensam producent versus corpus
Luminosum, et radice puncta illuminant recta latera,
tam infra speculum quod illuminare radice directa, tam
extra ipsum, quod percutere in obelum fit. 1° point radice
ad parietem impacti, id est in densitate, obdente oblate
recte versus corpus luminosum, et eis liniis ois
rectis, et aliis curvis a priori, et prograre summa recte
parietem pila ante opacata, id est a directi obdente:
1° int. incipit intensas a pariete 2° int. unigemiter
discutenter versus corpus luminosum degundet; 2° incipit
ex parte parietem.

Ita puit fieri 2° int. videtur aperient obli-
qui: si in recta oblique a gressamine, quod inque-